

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0152/2013

30.4.2013

***

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Kanadą o współpracy celnej w sprawach związanych z bezpieczeństwem łańcucha dostaw
(11362/2012 – C7- 0078/2013 – 2012/0073(NLE))

Komisja Handlu Międzynarodowego

Sprawozdawca: Peter Šťastný

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	6
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	8

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Kanadą o współpracy celnej w sprawach związanych z bezpieczeństwem łańcucha dostaw

(11362/2012 – C7- 0078/2013 – 2012/0073(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (11362/2012),
  - uwzględniając projekt Umowy między Unią Europejską a Kanadą o współpracy celnej w sprawach związanych z bezpieczeństwem łańcucha dostaw (11587/2012),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 207 ust. 4 akapit pierwszy oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0078/2013),
  - uwzględniając art. 81 oraz art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0152/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich i Kanady.

UZASADNIENIE

Stosunki celne między Unią Europejską a Kanadą są uregulowane w Umowie w sprawie współpracy celnej i wzajemnej pomocy w sprawach celnych (CMAA) z 1998 r. W 2005 r. Kanada wykazała zainteresowanie zacieśnieniem współpracy z UE w zakresie bezpieczeństwa całej długości łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem.

Projekt umowy o współpracy celnej w sprawach związanych z bezpieczeństwem łańcucha dostaw – będący przedmiotem negocjacji prowadzonych przez Komisję od maja 2011 r. – opiera się na CMAA z 1998 r. i stanowi rozszerzenie jej zakresu; taka możliwość została w ówczesnej umowie przewidziana.

Celem nowej umowy jest wzmocnienie celnych aspektów zabezpieczenia łańcucha logistycznego w handlu międzynarodowym – w tym bezpieczeństwa kontenerów – z jednoczesnym ułatwieniem legalnego handlu.

Umowa tworzy prawną podstawę ściślejszej współpracy celnej między UE a Kanadą w takich kwestiach, jak standardy ryzyka, kontrole bezpieczeństwa, minimalne standardy dla technik zarządzania ryzykiem, wymiana informacji i danych, strategiczne partnerstwo w zakresie inspekcji ładunków, a także współpraca na forach wielostronnych, na przykład w Światowej Organizacji Celnej.

Jednocześnie otwiera ona możliwość wzajemnego uznawania umów o bezpieczeństwie celnym; obejmuje to wzajemne uznawanie właściwych programów partnerstwa handlowego z równoważnymi środkami ułatwiającymi handel, czyli programu unijnego dotyczącego upoważnionych przedsiębiorców (AEO) i kanadyjskiego programu dotyczącego partnerów w ochronie (PIP). Od 2008 r. program AEO jest fundamentem unijnej polityki bezpieczeństwa łańcucha dostaw, który umożliwia organom celnym skupienie ograniczonych zasobów na przesyłkach wysokiego ryzyka. Ponad 10 000 europejskich przedsiębiorstw uzyskało już certyfikat bezpiecznych podmiotów gospodarczych.

UE zakończyła już negocjacje i osiągnęła porozumienie w sprawie wzajemnego uznawania AEO z Japonią i Stanami Zjednoczonymi. Umowa między UE a Kanadą o bezpieczeństwie łańcucha dostaw umożliwi podjęcie negocjacji w sprawie takiego porozumienia również z Kanadą.

Umową zarządzać będzie Wspólny Komitet Współpracy Celnej UE-Kanada, uprawniony do podejmowania decyzji wykonawczych, w tym dotyczących wzajemnego uznawania. CMAA z 1998 r. pozostanie ogólną podstawą współpracy celnej między UE a Kanadą. Nowa umowa będzie się również opierać na kluczowych elementach Ram Norm Bezpieczeństwa Światowej Organizacji Celnej na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego.

Umowa nie ma wpływu na budżet Unii.

Do zawarcia przedmiotowej umowy wymagana jest zgoda Parlamentu Europejskiego.

Uwagi sprawozdawcy

Umowa między UE a Kanadą jest elementem ogólniejszego procesu i podejmowanych w ostatnim dziesięcioleciu aktywniejszych działań w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw i zarządzania ryzykiem. Wydarzenia z 11 września stały się motorem wielu inicjatyw i zmian polityki w tej dziedzinie.

Dostrzegając globalne zagrożenia dla bezpieczeństwa i potrzebę zabezpieczenia łańcuchów dostaw za pomocą skutecznych środków, UE oparła swoją współpracę międzynarodową w tej dziedzinie na propagowaniu globalnych standardów bezpieczeństwa – w szczególności Ram Norm Bezpieczeństwa Światowej Organizacji Celnej – wymianie informacji i danych oraz wzajemnym uznawaniu wiarygodnych podmiotów gospodarczych. W zglobalizowanym świecie żaden kraj nie jest w stanie samodzielnie zapewnić bezpieczeństwa łańcucha dostaw; kluczowe znaczenie mają międzynarodowa współpraca i standardy.

Unijna wizja i polityka zwiększania globalnego bezpieczeństwa łańcucha dostaw opierają się na wzmocnionej i wielopoziomowej analizie ryzyka oraz zarządzaniu, służącym wykryciu i skontrolowaniu potencjalnie niebezpiecznych ładunków. Sprawozdawca z zadowoleniem przyjmuje to oparte na analizie ryzyka podejście do zabezpieczania globalnych łańcuchów dostaw, umożliwiające sprawne funkcjonowanie legalnego handlu międzynarodowego, bez niepotrzebnych obciążeń gospodarczych dla władz i podmiotów gospodarczych. Dlatego zachęca UE do zainicjowania właściwego porozumienia o wzajemnym uznawaniu również z Kanadą.

Nowa umowa o współpracy celnej z Kanadą opiera się na współpracy celnej między dwoma wysoko rozwiniętymi partnerami i rozszerza jej zakres. Ponadto będzie ona stanowić uzupełnienie obecnie negocjowanej kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej.

Uwzględniając powyższe rozważania sprawozdawca uważa, że Parlament Europejski powinien wyrazić zgodę na zawarcie przedmiotowej umowy.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	25.4.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 29 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Nora Berra, Daniel Caspary, Andrea Cozzolino, George Sabin Cutaş, Metin Kazak, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Franck Proust, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Iuliu Winkler, Paweł Zalewski
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	José Bové, Elisabeth Köstinger, Emma McClarkin, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Peter Skinner, Jarosław Leszek Wałęsa
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Frédéric Daerden, James Elles, Satu Hassi, Anthea McIntyre, Raimon Obiols